

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης για τα 1033 έτη από το Βάπτισμα των Ρως

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Μήνυμα απέστειλε ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος προς τον Μακαριώτατο Μητροπολίτη Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κ.κ. Επιφάνιο με αφορμή την επέτειο των 1033 ετών από το Βάπτισμα των Ρως.

Αναλυτικά, το μήνυμα του Παναγιωτάτου:

Μακαριώτατε Μητροπολίτα Κιέβου και πάσης Ουκρανίας, έν Χριστώ τῷ Θεῷ λίαν άγαπητέ και έπιπόθητε άδελφέ και συλλειτουργέ τῆς ήμῶν Μετριότητος κύριε Έπιφάνιε, τήν Ύμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα άδελφικῶς έν Κυρίῳ περιπτυσσόμενοι, υπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Γνωστή ή φωνή τῆς Μητρός Έκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως εις τά εύλογημένα έδάφη τοῦ Κιέβου και εις ὅλην τήν επικράτειαν τῆς Ουκρανίας καθώς

εἶναι φωνή ἢ ὁποῖα συνεδυσάσθη μετά τῆς πνοῆς καί τῆς καθόδου τοῦ Παναγίου Πνεύματος κατά τό βάπτισμα καί τόν ἐκχριστιανισμόν τῶν μακαρίων προγόνων Ὑμῶν ὑπό τῶν ἀοιδίμων Προκατόχων καί πατέρων ἡμῶν, διό καί αἰσθανόμεθα ὡς χρέος ἀπαραβάτον νά ἀπευθυνώμεθα εἰς Ὑμᾶς μίαν τοιαύτην ἱστορικήν καί εὐλογημένην ἡμέραν.

Ἡ ἐφετεινὴ ἐπέτειος τοῦ Βαπτίσματος τῶν Ρῶς, ὅμως, εἶναι δι' ἀμφοτέρους ἡμᾶς μία πρόγευσις τῆς πρόσωπον πρὸς πρόσωπον κοινωνίας καί συναναστροφῆς ἀλλὰ καί τῆς ἐμπράκτου ἐν Χριστῷ ἐνότητος ἐν τῷ Ποτηρίῳ τῆς Ζωῆς καθὼς μέλλομεν ἐπισκέψασθαι, κατόπιν πρόφρονος τόσον ἐκκλησιαστικῆς ὅσον καί πολιτειακῆς προσκλήσεως, τό Κίεβον καί τὴν ἔδραν Ὑμῶν, ἵνα ἴδωμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τόν εὐσεβῆ Ὁρθόδοξον Οὐκρανικόν λαόν εὐλογούμενον καί ἀγιαζόμενον ὑπό τῆς συσσωματώσεως αὐτοῦ πρὸς τό Κυριακόν Σῶμα, ἄνευ σχισμάτων καί ὀδυνηρῶν καταστάσεων τοῦ ἀμέσου παρελθόντος.

Διό καί ἐξαγγέλλοντες πρὸς τόν ἱερόν κλῆρον καί τό Χριστώνυμον πλήρωμα τῆς Οὐκρανίας τὴν ἐπίσκεψιν ἡμῶν κατά τόν προσεχῆ Αὐγούστον, μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας, ἀπευθύνομεν μήνυμα ἀγάπης καί ἐνότητος πρὸς ἅπαντας, διότι εἴτε τό γνωρίζουν εἴτε τό ἀγνοοῦν, εἴτε τό ἐθέλουν εἴτε ὄχι, πάντες οἱ εἰς Χριστόν πιστεύοντες ἐν Οὐκρανίᾳ ἀποτελοῦν καρπὸν τῆς εὐχύμου ἀμπέλου τῆς Κωνσταντινουπολίτιδος Μεγάλης Ἐκκλησίας. Πολλοί, ἴσως, παρεξηγοῦν ταύτην τὴν ζωτικῆς σημασίας καί οὐσιαστικῆν πνευματικῆν σχέσιν ὡς δῆθεν διάθεσιν ἀπὸ μέρους ἡμῶν ἵνα ἐλέγξωμεν καί χειραγωγήσωμεν τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας Οὐκρανίας. Οὐδόλως! Ἡμεῖς ἐκόψαμεν ἐκ τοῦ πολυμάρτυρος Σώματος τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας διὰ νά δώσωμεν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὰ πρό 1033 ἐτῶν γεννηθέντα ἐκ τῶν σπλάχνων αὐτῆς τέκνα τὴν εὐκαιρίαν ὅπως μετὰ ὠριμότητος, συνέσεως καί εὐθύνης διαχειρισθοῦν τὰ θέματα τοῦ καθ' ἡμέραν ἐκκλησιαστικοῦ βίου μέ τὰς παραδόσεις, τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμα, τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, ἐντός τῶν ὁρίων τοῦ κράτους τῆς Οὐκρανίας.

Ἡ διοικητικὴ αὕτη χειραφέτησις μηδαμῶς σημαίνει ὅτι ἀδιαφοροῦμεν ἢ ἀπαρνούμεθα τὰς πνευματικὰς βαρεῖας εὐθύνας τὰς ὁποίας ἀνελάβομεν Ἀποστολικῶς ὅτε προέβημεν εἰς τὴν κατήχησιν καί τόν φωτισμόν τῶν προγόνων Ὑμῶν. Αἰσθανόμεθα αὐτόν τόν ἰσχυρόν σύνδεσμον τοῦ πνεύματος καί ἐνδιαφέρει ἡμᾶς μεγάλως ἢ κατὰ Θεόν προκοπὴ ὅλων τῶν ἀνά τὴν Οἰκουμένην προσφιλῶν ἡμῶν τέκνων. Ἡ ἀγάπη τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας πρὸς τὰ ἐκασταχοῦ τεκνία της εἶναι θυσιαστικὴ καί ἐξαντλητικὴ, οὐδέποτε ἐπίπλαστος. Ἐχαρίσαμεν Ὑμῖν ἀληθῆ ἐσωτερικὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτοτέλειαν ἥτοι Αὐτοκεφαλίαν, καί οὐχί ψευδώνυμον, ἀφ' ὅτου εἶδομεν τὰ δάκρυα πολλῶν ἡρώων καί Ἀγίων τοῦ εὐλαβοῦς Οὐκρανικοῦ λαοῦ νά ἐνῶνται μετὰ τῶν ροῶν τοῦ Δνειπέρου καί νά φθάνουν ἕως ἡμᾶς,

ποθοῦντα μίαν Τοπικήν Ἐκκλησίαν ἄνευ ἕξωθεν παρεμβάσεων ἐπιχειρουσῶν τήν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀλλοίωσιν τῆς γλώσσης καί τῶν παραδόσεων, καί μάλιστα μετά τήν δημιουργίαν τοῦ νέου ἀνεξαρτήτου καί κυριάρχου Οὐκρανικοῦ κράτους.

Ἐρχόμεθα, Μακαριώτατε ἀδελφέ, μέ πολλήν ἀγάπην εἰς τήν καρδίαν μας πρός ὅλην τήν Οὐκρανίαν ἀνεξαιρέτως. Ἡ γνησία Μητήρ οὐδέποτε ὑποστέλλει τήν ἑαυτῆς ἀγάπην διότι οὐδεὶς καί οὐδέν δύναται νά ἐμποδίσῃ τήν Μητέρα ἀπό τοῦ ἀγαπᾶν καί θυσιάζεσθαι, ἀνεξαρτήτως τῆς πρός ἐκείνην ἀντιπελαργίσεως ἢ μή τῶν τέκνων της. Ἐάν τινες ἀντί τοῦ εὐφρανθῆναι καί χαρῆναι, ἐστενοχωρήθησαν ὅτι οἱ ἀδελφοί των νεκροί ἦσαν καί ἀνέζησαν καί ἀπολωλότες ἦσαν καί εὐρέθησαν (πρβλ. Λουκ. ιε', 32) τοῦτο οὐδόλως πτοεῖ τήν Ἐκκλησίαν ἀπό τοῦ νά πορευῆται ὡς θεραπευτήριον χρώμενον πικροῖς, κάποτε, φαρμάκοις, πάντοτε μέ γνώμονα οὐχί τά κοσμικά κριτήρια καί τήν ἐπικράτησιν τοῦ ἑνός ἔθνους ἐπί τοῦ ἄλλου ἀλλά μέ σκοπόν τήν ἐπικράτησιν τοῦ Θεοῦ Θελήματος τῆς Ἐνσάρκου Σοφίας καί Ἀγάπης καί Εἰρήνης ἐπί γῆς.

Μέ αὐτάς τάς σκέψεις συγχαίρομεν τῇ Ὑμετέρᾳ περιποθήτῳ Μακαριότητι, τοῖς πεφιλημένοις ἀγίοις ἀδελφοῖς Ἱεράρχαις καί πᾶσι τοῖς ἕκ τε τοῦ ἱεροῦ Καταλόγου καί ἕκ τοῦ θύραθεν, καί ἐν προσδοκίᾳ τῆς ἕκ τοῦ σύνεγγυς συναντήσεως καί ἐπικοινωνίας πρός Ὑμᾶς, κατασπαζόμεθα ἕνα ἕκαστον διά τοῦ ἡμετέρου παρ' Ὑμῖν ἐκπροσώπου Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Χαλκηδόνος κυρίου Ἐμμανουήλ, τοῦ ἀποσταλέντος εἰδικῶς πρός τοῦτο ἵνα συνεορτάσῃ καί συμπανηγυρίσῃ μεθ' Ὑμῶν, καί ἐπικαλούμεθα ἐπί σύμπασαν τήν Οὐκρανίαν καί τόν εὐγενῆ λαόν της πλουσίαν τήν Χάριν τοῦ ἐν Τριάδι δοξαζομένου Θεοῦ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

,βκα' Ἰουλίου κς'

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαρότητος

ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός

Πηγή: Οικουμενικό Πατριαρχεῖο / ec-patr.org